

Heiloo, 12 juni 2017

Aan: de Wethouder Sport, de leden van het College en de Gemeenteraad van de gemeente Heiloo

Kopie: Bestuur van De Foresters

Van: Rick Teunissen

Introductie

Met deze brief verzoek ik u om uw besluit c.q. intentie hiertoe tot het aanleggen van een nieuw kunstgrasveld met SBR (rubbergranulaat) bij De Foresters te herzien c.q. heroverwegen.

Met deze brief loop ik vooruit op de informatiebijeenkomst die is gepland voor a.s. woensdag 14 juni bij onze club. Ik schrijf u deze brief op persoonlijke titel, als bezorgde ouder van twee jeugdleden, echter in de wetenschap dat mijn zorg door veel andere leden wordt gedeeld. Door het korte tijdsbestek tussen de aankondiging en de avond van de bijeenkomst, is het nu niet mogelijk om bijvoorbeeld een ledenraadpleging, petitie of andere vorm van gezamenlijkheid te organiseren. Indien nodig zal ik dit na de bijeenkomst van a.s. woensdag alsnog doen, afhankelijk van de uitkomst van de bespreking met de wethouder.

In deze brief probeer ik duidelijk te maken waarom een besluit om - onder de huidige onzekerheden over de schadelijke effecten van rubbergranulaat voor gezondheid en milieu – toch weer een nieuw kunstgrasveld met rubbergranulaat aan te leggen onjuist en onverstandig zou zijn. Ik baseer mij hierbij op feiten en maak gebruik van de enorme hoeveelheid onderzoeksrapporten, publicaties, raadsverslagen, RIVM documenten en persberichten die over dit onderwerp beschikbaar zijn gekomen.

Ik zou - net als veel anderen denk ik - graag willen vertrouwen op de geruststellende woorden over verwaarloosbare risico's van SBR, zoals het RIVM die spreekt. En ik merk het ook in mijn omgeving dat we informatie die ons een ongemakkelijk gevoel bezorgt, liever laten voor wat het is. Of we doen de zorg over risico's van SBR af als "emotie" en luisteren liever naar "de feiten" van het RIVM. Helaas is de werkelijkheid niet zo eenvoudig. Als je de moeite neemt om je echt te verdiepen in wat er aan de hand is, en dat heb ik gedaan, dan kun je niet anders dan tot de conclusie komen dat kiezen voor weer een nieuw veld met rubbergranulaat onverstandig, onjuist en onverantwoord zou zijn.

De belangrijkste argumenten voor mijn verzoek om uw besluit te herzien zet ik hieronder op een rij. Waar nodig worden deze verderop in deze brief uitgewerkt.

Argumenten om een evt. genomen besluit tot aanleg van een kunstgrasveld met SBR bij De Foresters te herzien

1. De door de gemeente Heiloo gevolgde besluitvormingsprocedure over de vervanging van veld 2 is - in ieder geval naar de leden toe - niet transparant geweest en communicatie hierover heeft niet of nauwelijks plaatsgevonden. Hierdoor hebben wij als leden dit proces niet kunnen volgen en is er geen mogelijkheid geweest om alternatieve oplossingen te bespreken, voor- en nadelen ten opzichte van alternatieven af te wegen en bijvoorbeeld mogelijkheden voor een gezamenlijke financiering van extra kosten te bespreken.

2. Bestuurders en beleidsmakers baseren hun keuze voor rubbergranulaat doorgaans op de conclusie van RIVM dat er sprake zou zijn van een 'verwaarloosbaar gezondheidsrisico'. Dit verwaarloosbare gezondheidsrisico geldt echter uitsluitend in relatie tot de ziekte kanker. De toxische stoffen in SBR, zoals hormoon verstorende ftalaten en fenolen als BPA, worden óók in verband gebracht met immuunziektes en aandoeningen m.b.t. de voortplanting en het endocrinologisch en neurologisch systeem.

3. Veel gemeenten in Nederland hebben in de afgelopen periode hun standpunt in deze discussie aangepast, eerdere besluiten teruggedraaid en alsnog gekozen voor een alternatieve infill of in sommige gevallen weer voor gewoon (natuurlijk) gras. In vrijwel alle gevallen waren de maatschappelijke onrust en zorgen bij leden van sportclubs voldoende redenen om dit te doen. En natuurlijk het feit dat er goede alternatieven voor SBR beschikbaar zijn. Verderop in deze brief noem ik een aantal voorbeelden van besluiten van andere gemeenten. Indien ook de gemeente Heiloo zou besluiten om een eerder ingenomen standpunt in deze te wijzigen staat u hierin dus zeker niet alleen. Ik geloof dat een dergelijke wijziging heel goed is uit te leggen gezien de complexiteit van de materie, de snel voortschrijdende inzichten en de - ook binnen onze club - bestaande onrust.

4. Er zijn goede alternatieven voor SBR beschikbaar. In de praktijk heeft kunstgras met kurk of TPE zich bewezen. En ook gewoon (natuurlijk) gras biedt, mits goed onderhouden, een alternatief. Door economische of commerciële redenen worden alternatieve *infills* in aanbestedingen nu soms aantoonbaar onnodig duurder voorgesteld dan deze in werkelijkheid zijn. Ik heb een voorbeeld hiervan bijgesloten bij deze brief.

5. Grote hoeveelheden rubbergranulaat op sportvelden verdwijnen in het milieu. Per veld verdwijnt jaarlijks maar liefst 300 tot 600 kilo rubber in de omgeving! In het slootwater, in de bosjes en bij onze voetballers thuis in de bijkeuken, de wasmand, etc. Veel gemeenten blijken niet te kunnen voldoen aan hun zorgplicht in relatie tot de wet milieubeheer. Dit is gebleken uit een onderzoek van de Branchevereniging BSNC dat is gepubliceerd op 22 mei jl.

6. De Foresters loopt het risico dat (jeugd)teams in toenemende mate niet meer op kunstgras met SBR willen spelen. Hierdoor zou een door de gemeente nieuw aangelegd veld niet meer optimaal benut kunnen worden. Diverse jeugdteams hebben vorig jaar reeds aangegeven niet (meer) op SBR te willen spelen. Inmiddels hebben zelfs meerdere ouders van jeugdleden de ultieme keuze gemaakt om het lidmaatschap voor hun kind om deze reden op te zeggen, een trieste situatie.

7. Het lijkt erop dat we aan het begin staan van een grote verandering naar een gezonder, veiliger en duurzamer aanleg en gebruik van sportvelden. Een dergelijke omslag zien we ook op andere gebieden, denk aan voeding, mobiliteit, energiegebruik, etc. De industrie werkt hierbij vaak tegen om haar belangen te beschermen. De overheid zit in een spagaat tussen economische en andere belangen en loopt achter de feiten aan met geleidelijke aanpassingen in richtlijnen, adviezen en wetgeving. De omslag gaat hierdoor met horten en stoten, maar deze is wel onomkeerbaar. We zien dat kennis snel veroudert en nieuwe kennis zich razendsnel verspreid. Wetenschappers vragen en ontvangen nu nieuwe fondsen om aanvullende onderzoeken naar de risico's van SBR te starten. De resultaten van dit onderzoek wordt steeds meer internationaal gedeeld. Het gevolg is dat normen en gebruikadviezen nu reeds worden aangepast en stapsgewijs een verandering van de wetgeving in gang is gezet.

Zo publiceerde het AD¹ gisteren het bericht dat de Europese Commissie nu alsnog de strengere normen zal gaan toepassen voor het gebruik van rubberkorrels in sportvelden. Het gehalte aan mogelijk kankerverwekkende pak's (polycyclische aromatische koolwaterstoffen) moet terug tot onder een absoluut veilige grens. „Ik ben blij dat de Commissie nu de richting uitgaat van de veel strengere norm voor speelgoed. Dat is terecht omdat bijvoorbeeld spelers in het jeugdvoetbal net zoveel met de korrels in aanraking komen als andere kinderen met speelgoed", aldus D66-Europarlementariër Gerben Jan Gerbrandy, die zich al tijden intensief en kritisch met het rubbergranulaat bezig houdt. Hij verwacht dat voetbalclubs en gemeenten – als eigenaren van sportaccommodaties – de korrels met te veel pak's nu snel zullen vervangen, ook als ze normaal nog langer waren blijven liggen. „Ik kan me niet voorstellen dat iemand daarmee nog risico's wil lopen."

8. Last but not least: voetballen op een kunstgrasveld met TPE of kurk is fijner dan op een veld met rubber. Iedereen die wel eens een wedstrijd (of erger nog, bij een toernooi: een hele dag) in de volle zon op een 'rubberveld' heeft staan kijken of spelen kan beamen hoeveel stank en hitte er vanaf kan komen. Op een zonnige dag met een buitentemperatuur van 25 tot 30 graden kan de temperatuur van het rubbergranulaat oplopen tot zelfs boven de 60 graden!

Toelichting bij argument 2 m.b.t. 'verwaarloosbaar gezondheidsrisico'

Bestuurders en beleidsmakers baseren hun evt. keuze voor SBR veelal op de conclusie van RIVM dat sprake zou zijn van 'verwaarloosbaar gezondheidsrisico'. Dit verwaarloosbare gezondheidsrisico geldt echter uitsluitend in relatie tot de ziekte kanker.

In maart jl. vond een gesprek plaats tussen RIVM en een vertegenwoordiging van de stichting Komvandatgrasaf. De conclusies uit het gespreksverslag (als bijlage toegevoegd bij deze brief), goedgekeurd door de Chief Strategist van het RIVM, zijn op z'n minst opvallend te noemen:

¹ <http://www.ad.nl/buitenland/europa-wil-schonere-korrels-in-kunstgrasvelden~af815596/>

- Het RIVM geeft toe geen onderzoek te hebben verricht naar de effecten van SBR op immuunziekten, hormoon verstorende huishouding en neurologische huishouding. Het RIVM heeft geen epidemiologisch onderzoek verricht noch heeft het urine- of bloedmonsters afgenomen en bestudeerd;
- De blootstellingsroute van nanodeeltjes, die ontstaan door erosie van SBR, is niet door het RIVM bestudeerd, terwijl deze de darm- en celwand kunnen penetreren;
- In het licht van openbare, gemeentelijke trapveldjes, gebruik door scholen kinderopvang, BSO's en Cruyff Courts geeft RIVM toe geen onderzoek te hebben gedaan naar gezondheidsrisico's voor kinderen, door spelen op SBR;
- In de monsters van SBR-rubbergranulaat heeft het RIVM 60 chemische stoffen gevonden, waarvan er (nog) slechts circa 30 (de helft dus) zijn onderzocht;
- Het RIVM acht het zinvol om ook normen te gaan stellen voor de andere aangetroffen chemische stoffen (dit moet dus nog gebeuren);
- Het RIVM acht het daarnaast zinvol om de huidige norm voor PAK's strenger te gaan maken;
- Het RIVM geeft aan dat de norm voor Bisphenol-A een factor 10 lager kan en acht het zinvol om de internationale norm voor deze stof te herbeoordelen;
- Mengseltoxiciteit is nog niet door het RIVM onderzocht. Het RIVM stelt dat dit een ingewikkeld en duur onderzoek is, dat daarom niet op korte termijn uitgevoerd kan worden.

De toxische stoffen in SBR, zoals hormoonversturende ftalaten en fenolen als BPA, worden in verband gebracht met immuunziektes, negatieve invloeden op de voortplanting en op het endocrinologisch en neurologisch systeem. Deze gezondheidsrisico's zijn minstens zo erg als kanker.

Prof. Dr. Jan Tytgat, toxicoloog en hoofd van het Laboratorium voor Toxicologie en Bromatologie in Leuven: "Het RIVM heeft een studie gedaan waaruit blijkt dat het risico voor de gezondheid klein is. Maar er zijn een aantal risico's waar ze niet naar gekeken hebben. Wanneer een kind een *sliding* doet en een wonde heeft, is de opname van deze kwalijke stoffen uiteraard vele malen groter dan bij een intacte huid. Het RIVM heeft in zijn studie ook niet gekeken naar warme omstandigheden in de zomer. Dan is er meer blootstelling van vluchtige stoffen die ons kunnen intoxiceren. De onderzoekers hebben evenmin gekeken naar het effect van de combinatie van al die stoffen, het zogenaamde mengseleffect. Die PAK's, zware metalen, weekmakers, benzothiazolen,... We weten niet wat dat gecumuleerd kan geven. Dat wil dus zeggen dat we leven met een blinde vlek. Dan zeg ik uit voorzorg én omdat er alternatieven zijn: kies voor dat veilig materiaal."

Toelichting bij argument 3: gezien de voortschrijdende inzichten, nieuwe onderzoeksresultaten en voortdurende onrust, lijkt het logisch om een eerder ingenomen standpunt nu op z'n minst te heroverwegen. In de afgelopen periode hebben immers vele gemeenten hun beleid op dit punt herzien en zijn eerder genomen besluiten teruggedraaid. Zie hieronder enkele voorbeelden uit de laatste paar maanden.

B&W Emmen kiest voor alternatief i.v.m. twijfels over veiligheid rubbergranulaat (2 juni jl)

"Het college van burgemeester en wethouders was er snel uit [...] De twijfel over de veiligheid van dit materiaal zal nooit bij iedereen worden weggenomen. Om die reden komt er op gemeentelijke velden geen nieuw rubbergranulaat meer. Persoonlijk denk ik dat dit materiaal op termijn nergens meer in Nederland voor dit doel gebruikt gaat worden."

Gemeente Rotterdam investeert ruim 7 miljoen euro om alle kunstgrasvelden met rubberkorrels te vervangen (2 juni jl)

Over het rubbergranulaat in kunstgras is afgelopen jaar veel ophef ontstaan, omdat de korrels mogelijk kankerverwekkend zijn. De velden die nu worden aangelegd krijgen korrels die van een ander soort rubber zijn gemaakt. De nieuwe korrels zijn zogenaamde 'TPE korrels', een alternatief dat wél voldoet aan de Europese consumentengebruikersnorm. De TPE korrels zijn in tegenstelling tot SBR ook te recyclen.

Gemeente Overbetuwe kiest voor kurk ipv rubber om onrust en verdere discussie te voorkomen (6 juni jl)

Het nieuwe kunstgrasveld van SC Valburg wordt ingestrooid met kurk in plaats van rubber. Dit heeft de gemeente Overbetuwe besloten. De meerkosten zijn 107.000 euro. Voorzitter Janssen: "Natuurlijk hebben wij de discussie gevolgd. Dat voetballen op de velden met rubberkorrels slecht voor de gezondheid zou kunnen zijn. Of dat nu waar is of niet, die discussie krijgen wij hier dus sowieso niet."

Amsterdamse wethouder Sport Erik v/d Burg bevestigt dat alle rubbergranulaatvelden in Amsterdam volgens natuurlijk verloop zullen worden vervangen door alternatieve infill (22 mei jl)

Een indicatieve studie naar de milieuaspecten van microplastics als bestanddeel van de infill kunstgrasvelden is onlangs uitgevoerd. Het onderzoek vond plaats in opdracht van de branchevereniging BSNC en de G4. 20 tot 50% van de infill verdwijnt naar de omgeving van het kunstgrasveld. Deze infill komt voornamelijk in de berm en op de verharding terecht. De veldeigenaren hebben zich onvoldoende aan deze zorgplicht gehouden. De kunstgrasvelden worden volgens een 'natuurlijk verloop' vervangen met een alternatieve infill.

Gemeente Arkel herzielt eerder besluit en kiest voor natuurlijk gras ipv kunstgras (18 mei)

ASV Arkel maakte eerder de keuze voor kunstgras, maar besloot half februari van dit jaar tot uitstel, gevoed door de maatschappelijke discussie over de risico's van rubbergranulaat. Het bestuur heeft alternatieven onderzocht, waarbij is gekeken naar kunststof- en kurkkorrels. Binnen de financiële kaders blijkt het echter niet mogelijk zo'n kunstgrasveld aan te leggen. Rubbergranulaat is voor het bestuur geen optie meer, gezien de maatschappelijke discussie.

Amsterdamse club SDW heeft een kunstgrasveld met kurkkorrels aangelegd (22 mei jl)

Afgelopen jaar woedde er een hevige discussie over de mogelijk kankerverwekkende rubberkorrels. Bij SDW moesten ze daar dan ook niets meer van hebben. 'We hebben eigenlijk meteen gezegd, we willen absoluut geen rubberkorrels maar kurk', zegt Benno Rewinkel. 'Het gaat vooral om het indirecte risico, dat kun je over vijf jaar moeilijk meten. Daarom wilden we geen enkel risico nemen.'

Gemeenteraad Geldrop-Mierlo besluit alle voetbalvelden met rubberkorrels te vervangen (21 april jl)

De voorzitters van SV Braakhuizen, VV Geldrop en Mifano noemen het maandag door de Raad genomen besluit om alle velden met SBR te vervangen de beste oplossing. Voorzitter Peter Verberne van Mifano: "Het is lovenswaardig dat de gemeenteraad geen enkel risico wil nemen".

Woerden kiest net als buurgemeente De Ronde Venen voor TPE korrels (27 maart jl)

Sportlust '46 krijgt als eerste voetbalclub in Woerden andere korrels in het kunstgras. De komende jaren volgen de andere Woerdense verenigingen. Net als buurgemeente De Ronde Venen wordt gekozen voor TPE: thermoplastisch elastomeer, of technisch rubber. „Het is een homogene korrel. Het laat niets los. Iets wat het rubbergranulaat mogelijk wel doet”.

Gemeenteraad Groningen geeft college opdracht om rubbergranulaatvelden uit te faseren (1 april)

De Gemeenteraad van Groningen heeft, in de verwachting dat de velden met rubbergranulaat in de toekomst niet meer zullen voldoen aan de veranderende normen, opdracht gegeven aan het College om al deze velden te vervangen. "Zorg ervoor dat de kunstgrasvelden met rubberen korrels op termijn worden vervangen." Dat is de opdracht die de gemeenteraad meegeeft aan het college. De partijen stellen dat het RIVM aangeeft dat sporten op de velden veilig is, maar dat de maatschappelijke onrust niet is weggenomen. De korrels voldoen ook niet aan de strengere norm voor consumentenproducten. Dat moet op termijn vermoedelijk wel. Daarom wil de raad van Groningen van de huidige kunstgrasvelden af.

Toelichting bij argument 4: Er zijn goede alternatieven beschikbaar die zich in de praktijk ruimschoots hebben bewezen. Het blijkt echter dat partijen in aanbestedingsprocedures er kennelijk belang bij hebben om de kosten en eigenschappen van alternatieven zoals kurk soms aantoonbaar onjuist voor te spiegelen, met als kennelijk doel om deze ongunstiger uit te laten komen t.o.v. het goedkopere rubbergranulaat.

In de bijlage bij deze brief is een vergelijkingsmatrix opgenomen van de Vereniging Sport en Gemeenten, waarbij SBR en alternatieven worden vergeleken. Deze matrix is gecorrigeerd voor aantoonbare onjuistheden door experts in opdracht van de Stichting Komvandatgrasaf.

In de gemeente Haarlem heeft zich een dergelijke situatie voorgedaan, wat een goede illustratie biedt van hoe dit proces nu in de praktijk verloopt. De VSG levert onvolledige en/of foutieve informatie aan, op basis waarvan beleidsmakers in gemeenten hun beslissingen nemen t.a.v. de aanschaf van *infill* voor kunstgrasvelden.

De grootste misvatting hierbij is dat SBR geen milieurisico's met zich meebrengt. Diverse communiqué's en rapporten van het RIVM uit 2006, 2007, 2014 en 2016 alsmede van de Gezondheidsraad uit 2016 beweren anderszins. Zo overschrijden de uitloogconcentraties van zink, koper, 4-t-octylfenol en de som van PAK's de MTR-waarden voor oppervlaktewater. Een punt van aandacht, aangezien in de meeste gevallen de drainagepijpen rechtstreeks afwateren op sloten. De uitloogconcentraties van zink overschrijden eveneens de emissienorm voor niet-vormgegeven bouwstoffen en vormen diensgevolge een milieurisico voor de bodem onder én rondom het kunstgrasveld. Hier komt dan nog het BSNC-rapport van 22 mei jl. bij.

Er is een prijsvergelijking opgesteld die laat zien dat de 3 aannemers (CSCeelen, FieldTurf en Antea) de bedragen voor kurk fors overdrijven voor wat betreft onderhoud (EUR 10.500,-/jaar). Dit is nagerekend door een importeur van kurk, die deze kosten begroot op maximaal EUR 1800 tot 2100 per jaar. En dan nog uitsluitend wanneer nodig, want in Den Haag is gebleken dat het bijstrooien van kurk infill pas 4 jaar na aanleg voor het eerst nodig was. Dit betekent dus dat deze aannemers ruim €8000,- teveel rekenen aan jaarlijkse kosten voor kurk.

Toelichting bij argument 5: SBR brengt milieurisico's met zich mee, veel gemeenten blijken niet aan de zorgplicht te kunnen voldoen, er is een risico op forse saneringskosten.

Van het SBR infill-materiaal waarmee kunstgrasvelden worden aangevuld, verdwijnt jaarlijks een aanzienlijke hoeveelheid (tot vijftig procent) in het milieu. Het rubbergranulaat belandt op de verharding en bermen rond de velden. Ook komt het infill terecht in het oppervlaktewater via sloten langs de velden en in de riolering. De naleving van de zorgplicht door de beheerders van de kunstgrasvelden, veelal gemeenten laat te wensen over. Dat blijkt uit een onderzoek naar de verspreiding van microplastics uit kunstgrasvelden, dat is gedaan in opdracht van de Branchevereniging Sport en Cultuurtechniek (BSNC) en de G4: de vier grote gemeenten.

De onderzochte velden die zijn voorzien van de SBR-rubberkorrels, verloren de meeste infill per jaar: ongeveer 300 kilo per veld. Dat is veel meer dan de velden met het kunststof TPE (135 kilo) en kurk (60 kilo). Desgevraagd zegt onderzoeker Jochem Knol van Sweco, die de studie heeft uitgevoerd, dat "je in een worstcasescenario moet uitgaan van zo'n 600 kilo SBR infill per veld" dat jaarlijks verdwijnt. Als oorzaak voor het verdwijnende infill-materiaal benoemt het rapport verwaaiing, verspreiding door de gebruikers van de velden (voetballers) die het materiaal meenemen in hun sokken en schoenen en onderhoudsmaatregelen, zoals bladblazen en vegen.

Volgens het rapport wordt de zorgplicht niet of nauwelijks nageleefd. Deze zorgplicht bepaalt dat de beheerders van de velden, veelal gemeenten, ervoor moeten zorgen dat het materiaal dat op de kunstgrasvelden wordt gebruikt niet in het milieu terechtkomt.

De door BSNC aanbevolen aanpassingen nemen duizenden euro's extra kosten met zich mee. Deze kosten zijn vaak niet begroot in de aanbestedingen (gemeente Heiloo?), evenmin als de toekomstige kosten van evt. gedwongen saneringen.

Toelichting bij argument 7: We staan kennelijk aan het begin staan van een omslag naar gezonder, veiliger en duurzamer gebruik van sportvelden. Het RIVM volgt deze omslag wel met haar adviezen en aankondiging van nieuw onderzoek en aangepaste normen, maar zit in een duidelijke spagaat met de grote economische belangen.

Het zou zomaar kunnen dat SBR straks helemaal verboden wordt. Vanwege strengere gezondheidsnormen (nl. die voor consumentenproducten i.p.v. industriële normen) en/of aangescherpte milieu eisen. Vanuit Brussel wordt hier reeds op voorgesorteerd, zie het reeds genoemde artikel van gisteren in het AD.

Nu kiezen voor de aanleg van een nieuw veld met SBR, een veld dat weer tenminste 10 jaar mee moet gaan, betekent een risico dat dit veld straks niet meer gebruikt kan worden óf dat de gemeente met forse saneringskosten wordt geconfronteerd. Waarom zou u dit risico willen nemen, in de wetenschap dat er goede alternatieven zijn?

Het RIVM geeft toe dat veel risico's nog niet zijn onderzocht. En dat de normen aangepast zullen worden. Het RIVM beweegt op een m.i. soms verbazingwekkende manier mee met de voortschrijdende inzichten. Zo kwam het RIVM eind 2016 met het advies aan ouders om hun kinderen niet te laten spelen *met* de rubberen korrels van een kunstgrasveld. Uw kind kan er dus wel veilig op voetballen, maar niet ermee spelen? En direct na het sporten goed douchen. En dan direct schone kleren aantrekken. En de wondjes van slidings direct schoonmaken.

Hoe reëel zijn deze adviezen? Hoeveel kleine kinderen spelen niet op het rubber en likken hun vingertjes af als ze daarna een zakje chips naar binnen werken? En hoeveel junioren drinken tijdens de training meerdere keren water uit een bidon met een natte drinktuit die op de grond wordt gegooid en waar de rubberkorrels nog aan vastkleven?

Het RIVM raadt nu ouders, kinderdagverblijven en naschoolse opvanglocaties zelfs af om kinderen nog op de velden met rubbergranulaat te laten spelen, anders dan sporten. "Maak de blootstelling niet onnodig groter, want dan worden de gezondheidsrisico's ook groter. Zoek de risico's niet op." Dit is dus een officieel RIVM standpunt. Ik vind het verbazingwekkend.

Tenslotte

Ik hoop en vertrouw erop dat u als College en Gemeenteraad een (voorgenomen) besluit inzake vervanging van veld 2 door een kunstgrasveld met rubbergranulaat wil herzien. Ik vraag u om samen met ons, als gebruikers van de velden, alternatieve mogelijkheden te onderzoeken en te bespreken. Met alle kennis die nu voorhanden is kunnen wij in een paar weken tijd alle voor- en nadelen en financiële consequenties in kaart hebben gebracht. En indien nodig leggen wij deze wat mij betreft dan voor in een ledenraadpleging. Ik zeg u toe dat ik mij graag hiervoor zal inzetten.

Met vriendelijke groet,

Rick Teunissen